

Wald a Sångstycken

ur

Lustspelet

Mika Morbror

af

Aug. Blanche.

Norrköping,
tryckt hos Chr. Törnequist, 1847.

Är bäst ändå — trallalalera!
Att gå — hå hå!
Blir ledsamt på längden ändå.

1.

Nu slut på lyckans dar;
Och slut på hela lefen;
Ty morbror, stackars kar',
Sjelf kommit har på knäfen.
Gud nås,
Oj mer jag får smörja mitt frås!
Gud nås, Gud nås — fallalalera!
Mitt arma frås — trallalalera!
Gud nås, mitt frås
Får krypa i skrinet, Gud nås!

2.

Den som har penningbrist —
Och det har ni wißt alla —
Den önskar jag till sist,
Att på er lott må falla
Hwar dag
En morbror så rifer som jag.
Den önskar jag — fallalalera!
Hwar enda dag — trallalalera!
Hwar dag, hwar dag
En morbror så rifer som jag!

Ja Mio Saneiro det är ett land som duger,
Och, ta mej tusan, jag står för er och sluger,
Ja Mio etc.

Sång 2:0 4.

Mel.: Sen han twadade tring ic.

Stett är sjömannens lif och med twotande trakt
Går han fram på det stormande haf;
Reogen är han sin pligt emot skönung och land,
Mörklig sjöman blir iuckande slaf.

2.

Och när windarne gny uti tadel och lag,
Da är liffet så lustigt och godt.
Lörnar stuan på grund, hala i alle man,
Gala i, så blir stuan nog flott.

3.

Kommer kapare der, sätt nu lapparna till!
Sitter honom, som jagande för!
Snart wi honom ta fatt. Stib kanonerna slart!
Sjyren af! slart till antring och bort

4.

Slagut slagga i topp liffvar hjerta och arm,
Snart wi segrande ankrat i hamn.
Nu blir jublande frejd på den fredliga strand;
Sänner hvilat nu samn emot samn.

Sång 2:0 3.

Trallalalalal etc.

So i

Man tro man sig nöjer,
Om lewa han döjer,
Den grånade frubben?
Hwar önska de gubben?

Stonaste perlor ur hafvet kan man fiska —
Kostusen slatwar dansa för min pista
Ja Mio Mio Mio Saneiro!

2.

Sag här negtinnor — den allsta heter Marthia,
Gästert sem tusen, och alla ä' bi swarta,

3.

Der wärer loder och luns och fanaler,
Der har jag öfwer hundrade fameler,

4.

Der wär rusten och swiften kan man lewa,
Da toshmerad som Adam och Ewa,

5.

Stiffwer ut bergen man der kan laga gratis,
Guld werer der på åter som potatis,

6.

Swär torpare är ett som en Carnege,
Der åter bostaden slart spenat med ägg i
Ja Mio etc.

3.

ပုဂံ

2.

၁၆၆

• T

1.

— 藝 乘 —

6

• I.

Att ogift gå — fallalalera!